

Häädemeeste valla ajaleht

Häädemeeste valla ajaleht

Mai 2014 – lisaletk

Häädemeeste Muusikakooli lõpetanute mõtteid

Ma tunnen, et Häädemeeste Muusikakooli ettevalmistus oli piisav, sest mind võeti Tallinna Muusikakeskkooli (edaspidi TMKK) vastu. Alati saab paremini ette valmistuda, kuid kõik õpetajad - Maire Toom, Irina Aitai, Lelde Jalakas ja Grete Tammalu, andsid omalt poolt parima. See, kuidas mina õpetatavat vastu võtsin jäi siiski minu teha. Jah, mul on olnud raske, kuid see kool on väärt iga pingutust.

Õppetöö on täiesti erinev. Põhikoolilõpetajana on mul terve aasta olnud väga suur koormus. Erialatunnid on endiselt kaks korda nädalas ja 45 minutit, kuid sellele lisanduvad klaveritunnid, sümfooniaorkester, solfedžo, muusika- ja kunstiajalugu, rütmika. Kõik see võtab oma aja. Lisaks sellele tavakooli õppetöö, mille koormus ei ole väiksem kui Häädemeeste Keskkooli oma. Ma harjutan üksnes viiulit keskmiselt 30 tundi nädalas, sellele lisaks klaverit minimaalselt 5 tundi nädalas.

Repertuaari valik on laiem, aga see tuleneb kooli eripärast. Lisaks eriala lõpueksamikavale tuleb aasta jooksul omandada üldklaveri eksamikava. Toimuvad tehnilised arvestused aastaringiselt nii erialas kui üldklaveris. Sümfooniaorkestriga on mitu korda aastas projektinädalad, kus proovid on iga päev neli tundi pikad ning partiidele

toimuvad samuti arvestused. Sellistel nädalatel harjutavad gümnaasiumi õpilased kuni kümme tundi päevas. Esineda saab pea lakkamatult. Kool korraldab kolm korda aastas suuri galakontserte Estonias, kus mängivad valitud õpilased. Lisaks on igal õpetajal vähemalt kaks korda aastas klassikontserdid, toimuvad osakonnakontserdid, ka koolisisene konkurss *con fantasia*. Sümfooniaorkester valmistab ette vähemalt kolm mahukat kontserdikava. Koolis on väga oluline ka laulmine: meil on mudilaskoor, noortekoor, kammerkoor, ansamblid. Häädemeeste Muusikakoolis õppijatele soovitan kannatlikkust, pühendumist ja hoolikat mõistusega harjutamist. Mõistan nüüd, kui palju lisaks oma tööajale panustavad Häädemeeste muusikakooli õpetajad ka oma vabast ajast laste õpetamisele, kui väga muusikakool hoolib oma õpilastest individuaalselt. Seda ma siin koolis näinud ei ole. Õpetajatel on nii palju õpilasi, et see pole lihtsalt võimalik. Lõpetuseks lisan, et kui vähegi on soovi ja tahtmist pilli või muusikat edasi õppida siis TMKK on parim valik. Aguses on raske ja ma ei garanteeri, et läheb lihtsaks, kuid see tasub ennast täielikult ära. See kui palju siin koolis harjutatakse, võib tunduda ulmeline, kuid keegi ei sunni meid otseselt harjutama. Muusika teeb meid õnnelikuks, nagu TMKK-s öeldakse - "Kui erialas läheb hästi, on kõik hästi".

Brigita Mass

Ma arvan et ettevalmistus Häädemeeste Muusikakoolist oli piisav, vähemalt erialal. Solfiga oli algul veidi raskem, aga veerandi lõpuks oli täiesti järje peal juba. Harjutamisele kulub ikka väga palju rohkem aega, seda ei anna võrreldagi sellega, mis Häädemeestel käies oli. Repertuaar on kindlasti raskem ja tihedam (lugusid, etüüde jms on palju rohkem). Esinemisvõimalusi on samuti palju rohkem.

Need, kes tahavad edasi õppima minna, peaksid ilmselt solfiga rohkem vaeva nägema. Ning nagu ikka, oma instrumenti harjutama. Siia kooli tulles peab olema tugev iseloom, sest õhus on väga palju pinget ning seltskond on teistsugune.

Sandra Laagus

.....

Lõpetasime Häädemeeste Muusikakooli 2010. aastal klaveri erialal (õpetaja Vaike Väljamäe käe all) ning hetkel oleme lõpetamas Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasiumi. Muusikakooli astusime oma venna Jakobi eeskujul ning peame tõdema, et see oli üks olulisemaid otsuseid siiani meie elus. Väikesest peale sisseharjutatud rutiin, hea noodilugemisoskus, silmaringi laiendavad 7 aastat ja väga kannatlikud, võimekad õpetajad on meie mõttemaailma avardanud ja andnud suure panuse meie isiksuste kujunemiseks. Muidugi on muusika siiani tähtsal kohal meie elus (nt. kolm aastat koorilaulu), kuid igapäevase harjutamise on asendanud aeganõudev, mahukas õppetöö, koolisisesed ja -välised tegevused. Kolme gümnaasiumiaasta sisse on mahtunud erinevatel konkursidel ja olümpiaadidel osalemised (nt. Joanna saavutas eelmisel õppeaastal vabariiklikul kunstiolümpiaadil 4. koha). Kõige olulisema oskuse, mida muusikakool meile andis, on võime teha koostööd. Kõige tähtsam saavutus meie jaoks

on sel aastal saadud Sütevaka vilistlaspreemia parima uurimustöö eest, mille saavutasime oma kooli lõputööga „Animatsioon“. Ühe valminud animatsiooniga jagasime Rakvere Filmifestivalil II- III kohta. Ning samuti võitsime võistkonnaga SÜTE ülevabariigilise konkursi "NATO mäng". Oma edaspidised õpingud tahame siduda loominguliste erialadega, mis nõuavad koostööoskust ja kannatlikkust, seega kõike seda, mida õppisime muusikakoolis.

Joanna ja Juulia Juhkam

.....

Kuna muusikakooli lõpetamisega koos lõpetasin ka põhikooli, asusin õppima Pärnu Hansagümnaasiumisse. Nüüd elan enam ajast linnas. Poleks elusees uskunud, et julgen kunagi tulla linna ja veel vähem, et saan ise hakkama siin elamisega. Võin kindlalt öelda, et suur roll selle juures oli ka muusikakoolil. See kool ei õpetanud mind ainult muusikat tegema ja muusikat armastama, kuulama, hindama, vaid õpetas mind hakkama saama, endasse uskuma ja andis julgust. Õpetajad kes seal õpetavad ei ole tavalised õpetajad. Nad on nagu su teine perekond. Ma teadsin alati, et ma võin oma eriala õpetaja juurde pöörduda ükskõik mis murega ja ta aitas. Tihtilugu sain just temalt suurepärasest nõu. Ta pani mind mõtlema ja ennast hindama. Praegusel hetkel soovitaksin muusikakooli kõigile. Just see kool, seal üpris väikses kohas, on midagi ülimalt väärtusliku, mida tuleks hoida.

Relika Grünberg

.....

Lõpetasin Häädemeeste Muusikakooli 2007ndal aastal klaveri erialal. Mulle endalegi ootamatult läksin peale seda Tallinna Muusikakeskkooli heliloomingut õppima ning hetkel olen teist aastat Eesti

Muusika- ja Teatriakadeemias. Lapselik uudishimu teada saada, kuidas on võimalik heliredelit mängida, on kasvanud muusikaga igapäevase tegelemise näol minu elu olulisemaks osaks. Peamine rõhk läheb omaloomingule ning selle esitamisele. Kuna kirjutan ja esitan seda kõike klahvpillidel, on loogiline, et all peab olema korralik vundament ning võin julgelt öelda, et selle baasi sain ma Hädameestel. Klaveriõpetaja Vaike Väljamäe ja solfedžoõpetaja Maire Toomi käe all kujunes tee mõistmiseni, et muusika ei ole pelgalt nootide rida ja „toredad viisikesed“ vaid süsteemide, reeglite, avastatud ja avastamata aladega teadus, mis on sügavas seoses inimeste emotsioonide ja ajalooga. Olgugi, et see ala ei ole karjääri ja edukuse plaanis väga ambitsioonikas, on see võimaldanud mul kogeda nii mõndagi - olulisemateks ehk sooloplaadi „T“ välja andmine, 94 vabariigi aastapäeva kontserdile avaloo kirjutamine, autorikontserdi andmine Klassikaraadio otseeetris ning esinemine Islandi suurimal muusikafestivalil. Nende kõrvale veel võimalused kirjutada reklaamide ja filmide kujundusmuusikat, koos töötada tohutult andekate muusikutega jne... Hetkel on mul käsil muusika kirjutamine tunniajasele kontserdile, mis keskendub Rein Marani filmidele ja nende olemusele.

Seda kõike ei too ma välja mitte selleks, et uhkustada, vaid pigem selleks, et näidata, kui väikestest ja esmapilgult tühistest asjadest võivad kasvada välja elu muutvad valikud ja võimalused. Andekaid inimesi võib kerkida pinnale igalt poolt, tibatillukestest maakohtadest kui ka suurtest linnadest. Ning kui seda metafoori jätkata, siis vajalik on selle pinnase viljakus ning oskus kasvatada „tärnanuid“. Võin enesekindlusega öelda, et minuga nii talitati ning olen selle eest väga tänulik.

Jakob Juhkam

Mälestusi ja emotsioone Hädameeste Muusikakoolist

Hädameeste Muusikakooli lõpetanud, ei olnud ma sugugi kindel, et hobist ükskord minu elukutse saab, kuid siin ma nüüd olen, käimas TÜ Viljandi Kultuuriakadeemias, kus mind saadab iga päev muusika. Ma olen ääretult õnnelik ja tean, et see kõik ei pruugi nii olla, kui ma ei oleks lõpetanud Hädameeste Muusikakooli. Praeguseks olen juba teisel kursusel ning õpin koolimuusika erialal vokaalpedagoogiks. Minu põhitegevuste alla kuulub *jazz*-laulu õppimine ja klaverimäng. Peale selle olen kaaslasega loonud ansambli, milles teeme modernseid seadeid rahvaviisidele ja lastelauludele ning esitame ka omaloomingut. Sellega seoses viisime hiljuti Pärnus läbi töötubasid algklassiõpilastele. Oluliseks sündmuseks meile koolimuusikutele on saanud ka igal kevadel toimuv mõnepäevane kontserttuur, mille raames käime Eestimaa erinevates piirkondades esinemas. Seda kõike arvesse võttes võin öelda, et muusika on saanud minu elu kõige tähtsamaks ja lahutamatuks osaks.

Lõpetades Hädameeste Muusikakooli, teadsin, et kõik minu teed on valla ja seda mitte ainult muusikaalaselt, vaid ka kõikides teistes eluvaldkondades. Leian, et muusikakool ei ole ainuüksi koht kus pilli mängida, vaid ka ettevalmistus edaspidiseks eluks. Kindlasti mäletavad kõik, kes on selle raja kord läbinud, lugematul arvul veedetud tunde instrumendi taga ikka ja jälle seda kõige raskemat takti korduvalt harjutades. Tol ajal võis see ikka tüütu tunduda, kuid arendas hulgaliselt kannatlikkust.

Muusikute kohta käib ka üks ütlus – kes teeb, see jõuab. Tavaliselt on ju nii, et need, kes õpivad muusikakoolis, laulavad lisaks üldhariduskoolis kooris ja ansambelis ning käivad veel pallitrennis ka. Ja kõike seda saab teha, sest õpitakse

aega planeerima. Seega võib öelda, et muusikakool on ka elukool, pannes meid erinevates olukordades proovile, kus lisaks pillimängule omandatakse oskus aega väärtustada, seda planeerida, kannatlik, iseseisev ja loominguoline olla ning loomulikult väheneb ka avaliku esinemise hirm.

Kindlasti ei saa ma mainimata jätta suurt eeskuju ja inspiratsiooniallikat, oma erialaõpetajat Vaike Väljamäed. Tema on inimene, kes uskus minu võimetesse ja ei lasknud mul kordagi õigelt teelt kõrvale kalduda. Tema õpetamismeetod, elutarkus ja suurepärane empaatiavõime on oluliselt kujundanud seda, kes ma olen inimesena ja tulevikus õpetajana. Ma olen selle eest ääretult tänulik!

Kuigi väliselt võib Häädemeeste Muusikakool tunduda väikese koolina, on see seest suur just tänu õpetajatele, kes annavad endast parima, et sellest koolist võrsuksid musikaalsed, omanäolised, selgesihilised ja iseseisvad noored.

Teele Tali

Kõigest kuue aastasena muusikakooli uksest sisse astudes polnud mul aimugi, mis mind ees ootab, peale selle, et klaveri mängimise peaks selgeks saama. Kui oleksin siis teadnud, millised järgnevad seitse aastat koos toredate õpetajate ja kaasõpilastega välja hakkavad nägema, poleks olnud ka suurt kartust selle ukse linki vajutada. Uskumatu, et esmakordselt selle ukse läve ületamisest on möödas nüüd juba kümme aastat. Praegu, Sütevaka Humanitaargümnaasiumi üheteistkümnendat klassi lõpetades mõjutab mind muusikakoolis õpitu väga palju. Muusikalembelises koolis õppides on lausa patt kui nooti ei tunne ja mõnd pilli mängida ei oska. Hetkel tegelen näiteks bändis musitseerimisega, kooris laulmisega ja ka sooloprojektide ettevõtmisega - suur huvi instrumentide ja ka laulmise vastu tekkiski selles väikeses majas, Häädemeestel.

Võin teha trenni, õppida eksamiteks või teha süüa, aga alati ja igal pool saadab mind muusika. Miski ei suuda mind näiteks paremini rahustada kui klaverimäng. Muusikakoolis omandatud oskused on kasuks tulnud erinevates valdkondades ja koolis muusika õppimine oli paralleelselt muusikakooliga kordades lihtsam.

Olen väga tänulik Häädemeeste muusikakooli õpetajatele, et nad sundisid õppima ja pingutama, sest minu elu oleks praegu sootuks teistsugune, mannetum, kui ma poleks läbinud neid seitset aastat selles toredas majas.

Liset Muhu

Häädemeeste Muusikakooli õpilased ja õpetajad

